

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 24C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419201659
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419201659.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobkyne: E. Ď., V.. XX.XX.XXXX, P. J.. X. XXX/XX, Q., zastúpenému: Advokátska kancelária Líška & Partners s.r.o., so sídlom Námestie Matice Slovenskej 4, Žiar nad Hronom, proti žalovanému: J. I., V.. XX.XX.XXXX, P. J.. X. XXX/XX, Q., zastúpenému: JUDr. Jozef Bóna, advokát, so sídlom A. Hlinku 740/11, Žiar nad Hronom o zaplatenie 700,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 700,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 700,00 € od 19.07.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobkyňa má n á r o k na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému, ktorý je ich povinný nahradiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.05.2019 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 700,00 € s príslušenstvom titulom vrátenia peňažnej pôžičky. Žalobkyňa sa tiež domáhala náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobkyňa v žalobe uplatnený nárok odôvodnila tým, že žalovaný je jej bývalý priateľ, ktorému dňa 02.01.2018 bankovým prevodom, na základe ústnej dohody, požičala sumu 700,00 €. Dátum splatnosti si dohodli do 01.02.2018. Po splatnosti uvedenej pôžičky žalovaného mnohokrát vyzvala na vrátenie dlžnej sumy, pričom žalovaný jej viac krát prisľúbil vrátenie peňazí.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 18.07.2019 poprel tvrdenia žalobkyne o existencii ústnej dohody o pôžičke. Skutočnou pravdou je, že žalovaný daroval byt žalobkyni, v ktorom zmluvne mal dohodnutú ťarchu doživotného užívania. Žalobkyňa túto ťarchu nielenže nezavkladovala na príslušnom Okresnom úrade katastrálnom odbore, avšak po vzájomných nezhodách ho vyhodila z bytu. Uvedenú žalovanú čiastku žalovaná dobrovoľne uhradila, táto bola započítaná na plnenie ktoré prisľúbila ústne žalobcovi za nezavkladovanie zmluvnej ťarchy. V tomto smere je i komunikácia predložená súdu (ironická) SMS: „to ti vrátim, kedy ty mne vrátiš, čo mi patrí“. Predložená SMS komunikácia, podľa vyjadrenia žalovaného preukazuje skutočnosť, že žalovaný sa domáhal vyplatenia plnenia ťarchy z daného bytu a jej nedobromyseľného nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyňou (slovami kedy ty mne vrátiš). Podľa vyjadrenia žalovaného sa práve sporové strany vzájomne dohodli, že žalobkyňa vyplatí žalovanému protihodnotu dohodnutej ťarchy a z prevodu vlastníctva k bytu, v ktorom mu neumožnila bývať v čiastke 25 000,00 €. Z tejto čiastky mala byť odpočítaná suma 700,00 €, uhradila, nakoľko celou čiastkou, ktorú žalobkyňa bankovým prevodom uhradila, nakoľko čiastkou 25 000,00 € nedisponovala. Žalovaný vzniesol hmotnoprávnu námietku dobrých mravov v smere domáhania sa plnenia uvedenej žalovanej

čiasťky, ktorá preukázateľne naplňa procesnú skutkovú podstatu článku 5 CSP, smeruje výlučne k účelovému podaniu a finančnému obohateniu žalobkyne, contra bonum mores, napriek nevyplateniu zvyšnej čiastky 24 300,00 € žalovanému, ako i obohatenia sa z 2 bytov, keď žalobkyňa nedodrжала ďalšie záväzky vo vzťahu k matke žalovaného. Z uvedených dôvodov súdu navrhoval, aby žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa v podaní zo dňa 21.10.2019 poprela akékoľvek dohody o zaplatení nejakej čiastky z jej strany a vôbec už nie 25 000,00 €, ako uvádzal žalovaný. V prílohe predložila predvolanie na prejednanie priestupku v konaní OU-ZH- OVVS - 2018/007972, z ktorého je zrejmé, akým spôsobom sa mne správal žalovaný po tom, čo som od neho žiadala vrátenie pôžičky, ktorá je predmetom konania, pričom sa jej vyhrážal z tel. č. XXXX XXX XXX, t.j. z toho istého, ktoré je uvedené v SMS komunikácií - príloha žaloby. Nesúhlasila s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, ktorý si túto SMS komunikáciu vysvetľuje po svojom samozrejme účelovo a ešte aj gramaticky nepresne. V SMS komunikácií predsa žalovaný na jej výzvu „vráť mi 700,00 €, ktoré si si plačinkaním odo mňa požičal“ odpovedá presne takto „To ti vrátim - neboj sa“ (teda nepopiera, že si od nej požičal 700,00 € - nemá sa báť, vráti jej ich), a až po tom uvádza „a ty mi kedy vrátiš, čo mi patrí“ - čo už ale nesúvisí s jej pôžičkou.

5. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 05.11.2019 právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe.

6. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 16.01.2020 právny zástupca žalovaného opätovne poprel tvrdenia žalobkyne o uzatvorení zmluvy o pôžičke. Pokiaľ sa týka o spomínanú sumu 25 000,00 € tak túto žalovaný dáva len za účelom započítania a nie ako protinávrh. Zastával názor, že vyhovie podanej žalobe by bolo v rozpore s dobrými mravmi a teda s § 3 Občianskeho zákonníka a Čl. 5 CSP, nakoľko podľa názoru žalovaného sa v danom prípade jedná o zneužívanie práva, ktoré by nemalo používať právnu ochranu. Na otázku súdu na žalovaného, či existuje nejaký písomný doklad alebo nejaký svedok ohľadom ním tvrdenej dohody o tom, že by žalobkyňa mala mu vyplatiť sumu 25 000,00 € za to, že to mala byť protihodnota dohodnutej ťarchy a z prevodu vlastníctva k bytu, žalovaný uviedol, že na tomto sa dohodli so žalobkyňou v kuchyni. Nebol tam prítomný nikto. Bolo to ešte predtým ako mu žalobkyňa zbalila veci a vyhodila ho z bytu. Žalovaný ďalej uviedol, že je pravda, že mu prišlo na účet 700,00 € avšak považoval to za prvú splátku z 25 000,00 €, o ktorých sa už spomínalo na dnešnom pojednávaní s tým, že čo bolo pod tým to nečítal. Uvedenú sumu 25 000,00 € sama navrhla žalobkyňa v prípade, že opustí byt. Svedkyňa E. Ď., V.D.. XX.XX.XXXX, P. Q., J. X. XXX/XX, dcéra žalobkyne vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že o pôžičku 700,00 € požiadala žalovaný jej matku, nakoľko tieto peniaze potreboval a poprosil jej matku, aby mu túto pôžičku poskytla. Videla SMS, ktoré žalovaný písal jej matke a tak isto bola prítomná väčšine telefonátov, ktorých požadoval poskytnutie peňazí. Peniaze z matkinho účtu posielala ona a ona dopisovala aj poznámku - požičané do 01.02.2018. Túto poznámku zadala preto, lebo sa tak dohodli s tým, že pôvodne žalovaný chcel požičať peniaze do konca januára, avšak matka trvala na tom, že sa mu to posunie až na prvý februárový deň. Žalovaný potreboval zaplatiť pokutu. Okrem toho potreboval poslať platbu do poisťovne AXA alebo Allianz, nie si je istá a ešte platil aj zálohu na nový byt, ktorý má v meste, v ktorom v súčasnosti žije. Aspoň také mala informácie. Neskôr začal požadovať vyplatenie peňazí za byt s tým, že všetko je dokladované v SMS. Najprv písal, že je nešťastný potom, že sa ide zabiť, nakoľko nemá ješ' až to prešlo do vyhrážok s tým, že nemá vedomosť o inej požiadavke na vyplatenie peňazí zo strany žalovaného. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, aby svedkyňa uviedla, prečo vo svojej výpovedi neuvádzala aj pôžičku, ktorej poskytnutiu došlo niekoľko mesiacov pred uskutočnením výsluchu a akú by to malo logiku, že by požadoval žalovaný zaplatenie financií z bytu a neriešil by pôžičku, uviedla, že jej matka už chcela mať pravdepodobne pokoj. Išlo hlavne o tie vyhrážky, preto sa obrátili aj na políciu. Právny zástupca žalobkyne k nároku žalovaného na kompenzáciu z dôvodu nevykonávania zmluvne dohodnutého práva doživotného užívania bytu uviedol, že pokiaľ ide o darovaciu zmluvu, ktorá bola uzavretá 11.02.2008 tak jednoznačne z toho, čo aj súd oboznamoval je zrejmé, že nešlo k vzniku vecného bremena ako vecného práva na základe tejto zmluvy, pretože aj z textu tejto dohody je zrejmé, že išlo len o záväzok medzi účastníkmi tejto zmluvy, že jeho klientka umožní doživotné bývanie pre žalovaného. Koniec koncov táto zmluva sa aj rešpektovala a dodržiavala od r. 2008 do r. 2017. Podľa neho sporové strany zrejme nemali záujem, aby toto vecné bremeno vzniklo tak, že bude zapísané na katastri nehnuteľností. Každopádne od roku 2008 konkrétne od 11.02. žalovaný vedel, že vecné bremeno nie je predmetom zápisu do katastra nehnuteľností. Mohol sa domáhať nápravy, tri roky koniec koncov mohol podať návrh na zápis, tá zmluva platila, neurobil to. Následne sa začal domáhať nejakej náhrady resp. nejakej sumy 25 000,00

€ až konkrétnym vyjadrením zo strany právneho zástupcu žalovaného JUDr. Klima. Ale každopádne táto zmluva nebola zavkladovaná, vecné bremeno nevzniklo, bolo iba rešpektované, išlo o darovaciu zmluvu, čiže jednoznačne bezodplatnú zmluvu. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu nejakého záväzku zo strany žalobkyne v akejkoľvek sume voči jeho osobe. Z bytu sa odsťahoval sám, podľa neho to aj vekovo súvisí s tým, že očakával narodenie dieťaťa so svojou terajšou priateľkou. Jednoducho v byte bývať mohol. Svedkyňa dnes jednoznačne uviedla, prečo si chcel požičať finančné prostriedky. Obranu žalovaného zástupca žalobkyne považoval len za vyslovene účelovú v snahe vyhnúť sa zaplateniu sumy 700,00 € a z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný opustil spoločnú domácnosť deň pred jej narodeninami a to 27.06.2017. Žalovaný na otázku súdu, aby sa vyjadril k uvedenému dátumu, uviedol, že máme nechať dátum 27.06.2017 ako uviedla žalobkyňa.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a to žaloba č.l. 1, plnomocenstvo právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 02.05.2019 č.l. 3, výpis z účtu žalobkyne zo dňa 02.01.2018 č.l. 3 druhá str., sms komunikácia č.l. 4, odpoveď na lustráciu v registri obyvateľov strán sporu č.l. 7-8, odpoveď na lustráciu žalovaného v ZVJS, SP č.l. 15-16, správa ORPZ zo dňa 17.07.2019 č.l. 19, darovacia zmluva zo dňa 11.02.2008 č.l. 22, vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.07.2019 č.l. 24, plnomocenstvo právneho zástupcu žalovaného zo dňa 18.07.2019 č.l. 26, výpis LV č. 1623 k.ú. Kremnica č.l. 27, žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 17.10.2019 č.l. 38, vyjadrenie žalobkyne zo dňa 21.10.2019 č.l. 44, odstúpenie plnej moci zo dňa 20.11.2019 č.l. 63, oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 03.01.2020 č.l. 75, plnomocenstvo PZ žalovaného zo dňa 03.01.2020 č.l. 75 druhá str., pripojeným spisom Okresného úradu Žiar nad Hronom OU-ZH-OVVS-2018/007972 a pripojeným spisom 24C/6/2019, najmä oboznámením obsahu č.l. 114, zistil nasledovný skutkový stav:

8. V zmysle výpisu z účtu žalobkyne žalobkyňa dňa 02.01.2018 platobným príkazom odoslala na účet žalovaného T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 700,00 € s poznámkou: „Požičané do 1.2.2018“.

9. V zmysle nedatovanej SMS komunikácia žalovaný na SMS správu žalobkyne: „Vrat mi 700€ ktore si si placinkanim odomna pozical“ odpovedal: „To ti vratim neboj sa a tí mi kedy vrátiš čo mi patrí“.

10. V zmysle čl. V. ods. 4 Darovacej zmluvy zo dňa 11.02.2008 uzatvorenej medzi žalobkyňou, ako obdarovanou a žalovaným, ako darcom, darca má právo na doživotné bezplatné bývanie v darovanom byte č. 8 a obdarovaná sa zaväzuje toto právo darcu rešpektovať. Bezplatnosť bývania znamená, že darca nebude platiť nájomné, avšak bude sa podieľať na všetkých nákladoch na užívanie bytu č. 8 v podieli 1/2.

11. V zmysle čl. V. ods. 4 Darovacej zmluvy zo dňa 11.02.2008 uzatvorenej medzi žalobkyňou, ako obdarovanou a žalovaným, účastníci zmluvy berú na vedomie, že obdarovaná nadobudne vlastnícke právo k predmetu darovania vkladom do katastra nehnuteľností. Návrh na vklad podajú vo vzájomnej súčinnosti do troch dni od podpisu tejto zmluvy.

12. V zmysle výpisu z LV č. XXXX, k.ú. Q., žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou so spoluvlastníckym podielom 1/1 bytu č. X nachádzajúceho sa vo vchode XX, 4. p., bytového domu súp. č. XXX postaveného na parcele XXXX/X, titul nadobudnutia: Darovacia zmluva zo dňa 11.2.2008 - XXX/XXXX.

13. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 451 ods. 1, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobkyňa zaslala na účet žalobcu sumu 700,00 € s poznámkou, požičané do 01.02.2018. Svoje tvrdenia o uzatvorení zmluvy o pôžičke žalobkyňa odvodzovala od poznámky uvedenej pri platbe elektronického bankovníctva a z nedatovanej SMS komunikácie so žalovaným, ktorý na jej výzvu „Vrat mi 700€ ktore si si placinkanim odomna pozical“ odpovedal: „To ti vratim neboj sa a tí mi kedy vrátiš čo mi patrí“. Žalovaný uzatvorenie zmluvy o pôžičke

v konaní popieral. Súd ani na základe svedeckej výpovede E. Ď., V.. XX.XX.XXXX, dcéry žalobkyne, ktorá sa o pôžičke pre žalovaného mala dozvedieť z SMS, ktoré mal žalovaný písať jej matke, ktoré však v konaní ako dôkaz neboli predložené a z toho, že mala byť prítomná väčšine telefonátov, v ktorých žalovaný požadoval poskytnutie peňazí, nemal preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke, t.j. dohodu sporových strán o prenechaní pôžičky vo výške 700,00 € žalovanému a záväzku žalovaného vrátiť dňa 01.02.2018 požičané pôžičku žalobkyni. Za takéhoto skutkového stavu súd dospel k záveru, že sa žalobkyni nepodarilo preukázať právny dôvod platby zo dňa 02.01.2018 zaslanej na účet žalobcu.

15. Žalovaný svoju procesnú obranu postavil na započítacej námietke vo výške žalovanej istiny a hmotnoprávnej námietke, v zmysle ktorých si žalobkyňa v rozpore s dobrými mravmi domáha zaplatenia žalovanej sumy napriek nevyplateniu čiastky 24 300,00 € žalovanému, pričom žalovaný sumu 700,00 € zaslanú mu na účet považoval za prvú splátku protihodnoty dohodnutej farchy a z prevodu vlastníctva k bytu, v ktorom mu žalobkyňa podľa jeho tvrdenia neumožnila bývať, v čiastke 25 000,00 €. V súvislosti s uvedenou procesnou obranou žalovaného súd musí poukázať na skutočnosť, že v zmysle čl. V. ods. 4 Darovacej zmluvy zo dňa 11.02.2008 nedošlo k platnému zriadeniu vecného bremena a to jednak z dôvodu nedodržania kvalifikovanej písomnej formy zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorá v zmysle § 42 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) vyžaduje úradné osvedčenie podpisu povinného v prípade vzniku vecného bremena, ako aj v dôsledku nenaplnenia ďalšej zákonom stanovenej podmienky vyžadovanej v zmysle § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka na vznik vecného bremena a to vkladu vecného bremena do katastra nehnuteľností. Žalovanému v zmysle citovaného zmluvného ustanovenia nevzniklo vecné právo v podobe vecného bremena zodpovedajúceho právu doživotného užívania bytu, nanajvýš možno hovoriť o zmluvnom (obligačnom) záväzku žalobkyne strieť jeho doživotné bezplatné bývanie v darovanom byte. Žalovanému sa v konaní nepodarilo preukázať ani existenciu ním tvrdenej ústnej dohody o vyplatení protihodnoty dohodnutej farchy vo výške 25 000,00 €, ktorá v zmysle jeho tvrdenia mala zahŕňať aj protihodnotu z prevodu vlastníctva k bytu, čo je v prípade darovacej zmluvy, ako bezodplatnej zmluvy, pojmovovo vylúčené. V konaní nie je sporné, že žalovaný byt, ktorý daroval žalobkyni, neobýval od 27.06.2017, kedy došlo k porušeniu zmluvného záväzku žalobkyne umožniť žalovanému bezodplatné bývanie. Započítaciu námietku žalovaný v konaní vzniesol v podaní doručenom súdu 23.07.2019. Hoci sa interpretácie sporových strán ohľadne tejto právnej skutočnosti líšia (poľa žalobkyne išlo o dobrovoľný odchod a podľa žalobcu bol vyhodnený z bytu) žalovanou včas vznesená námietka premlčania, v dôsledku uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, spôsobila zánik súdnej vymáhateľnosti či už prípadného nároku žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj jeho prípadného nároku na náhradu škody, súd nepovažoval za potrebné a hospodárne vykonávanie ďalšieho dokazovania na preukázanie dôvodu nevykonávania predmetného oprávnenia žalovaným. Z uvedených dôvodov súd vyššie uvedenú započítaciu ako aj hmotnoprávnu námietku žalovaného považoval za nedôvodné.

16. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov právnych vzťahov, pričom primárnou funkciou inštitútu bezdôvodného obohatenia je tak náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Vzhľadom k tomu, že žalovaný, plnením bez právneho dôvodu (platobným príkazom žalobkyne zo dňa 02.01.2018), získal na úkor žalobkyne majetkový prospech vo výške 700,00 €, čím sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, pričom v konaní nebolo preukázané, že by si žalovaný svoju povinnosť vydať žalobkyni na jej úkor získané bezdôvodné obohatenie splnil, resp. že by tento jeho záväzok zanikol iným spôsobom než splnením, súd považoval žalobu za dôvodnú a vyhovel jej v plnom rozsahu.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Žalovaný sa ako dlžník žalobkyne dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže Občiansky zákonník pri nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nestanovuje splatnosť nároku veriteľa, vzťahuje na splatnosť tohto práva § 563 Občianskeho zákonníka a veriteľ je povinný v záujme determinovania splatnosti vlastnej pohľadávky požiadať dlžníka o plnenie. V deň nasledujúci po takejto žiadosti je dlžník povinný plniť a v prípade márneho uplynutia danej lehoty sa na ďalší deň dostáva do omeškania. Žalobkyňa žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vyzvala len nedatovanou SMS, ktorú priložila k žalobe, iný dôkaz o doručení výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu nepredložila. Vzhľadom k tomu, nedatovaná SMS nepreukazuje doručenie tohto jednostranného právneho úkonu žalobkyne žalovanému, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe je deň po doručení tejto žaloby žalovanému, t.j. 18.07.2019. Keďže k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. dňa 19.07.2019 platila základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške vo výške 5,00 % ročne zo sumy zo sumy 700,00 € od 19.07.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní neúspešná len v nepatrnej časti uplatneného príslušenstva a v zostávajúcej časti dosiahla plný úspech, a preto jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.